

عنوان مقاله:

ریخت شناسی منظر زیارتی شیراز باهدف تدوین راهبردهای گردشگری شهری

محل انتشار:

کنگره بین المللی معماری و شهرسازی معاصر پیشرو در کشور های اسلامی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

علی اسدیپور - استادیار، دانشگاه هنر شیراز، فارس، ایران.

خلاصه مقاله:

شهر را میتوان به نوعی تبلور کالبدی خاطرات جمعی شهروندان در طی زمان دانست که نتیجه آن خوانایی شهر است و زیارتگاه ها بهعنوان یکی از مهمترین مشخصه های شهر ایرانی در دوره اسلامی، نقش مهمی در خوانایی و خاطرات مردم از شهر داشته اند. عدم توجه به نقش این اماکن در برنامه ریزی و توسعه شهری به معنی نادیده انگاشتن ظرفیتهای بالقوه و بالفعل موجود تلقی میشود. منظر زیارتی به عنوان یکی از اجزاء اصلی منظر شهری شیراز نیازمند تحلیل کالبدی و معنایی است. تنوع این اماکن و ماهیت متنوع آنها در شیراز امروز نیازمند تحلیلی است که از رویکردهای توصیفی- کالبدی فراتر رفته و نگرشی کیفی و معنایی را در پیش گیرد. روش این پژوهش ترکیبی شامل راهبرد کیفی و مورد پژوهی است. نتایج اولیه نشان میدهند که منظر زیارتی شیراز را میتوان در پنج دسته تقسیم بندی نمود. معیار این تقسیم بندی ویژگیهای مشترک معنایی هر گروه از زیارتگاه های شهر است که به عنوان مهمترین وجه ذهنی آن اماکن باارزش شناخته میشود. این مناظر پنجگانه به ترتیب عبارت اند از منظر اول: اهل بیت، منظر دوم: اهل قبور، منظر سوم: اهل ادب و عرفان، منظر سوم: اهل زهد و انزوا و منظر چهارم: اهل رشادت و گمنامی. در نهایت راهبردهای ارتقای گردشگری شهری مبتنی بر تحلیل سوات پایه گذاری شده و در قالب مولفه های چندگانه اجتماعی- فرهنگی، کالبدی- زیرساختی، آموزشی - تعلیمی پیشنهاد میشود.

کلمات کلیدی:

منظر زیارتی، منظر ذهنی، شهر معاصر، زیارت، گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/809501>

